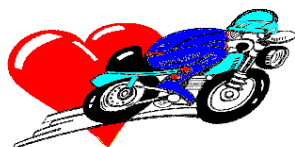

2004:

HERFSTRIT 2004

Natuurlijk willen we langs deze weg de **4984 deelnemers** nogmaals hartelijk danken. Het is dankzij jullie dat we een cheque van **25.000 euro** aan de Vlaamse Vereniging Autisme konden schenken.

Ook nog een speciaal woord van dank aan al onze sponsors en aan alle medewerkers.

Beschrijving van de route:

Ik vergast jullie graag op onze Herfstrit, een ongewone rit dit jaar...

In een volledig ander en nieuw kader, een andere regio maar daarom niet minder leuk.

Niet zonder enige trots stel ik je graag onze hindernissenroute voor.

Zowel natuurlijke als monumentale als menselijke hindernissen zal je op deze route opmerken.

Ik neem jullie mee naar de driehoek Brussel-Mechelen- Leuven. Over die oerlelijke A12, onder de verdovende E19, over de Zenne langs de Dijle, en nog vele misbaksels die we wijselijk links laten liggen.

Ik gids jullie naar een fijn stukje Vlaanderen, nog nooit hebben de Hartrijders jullie dit durven voorschotelen, dus...

Hou je bretellen vast en stap mee...

Via leuke landelijke wegen duikt plots uit het niets het kasteel Diepensteyn op.

Een korte geschiedkundige uitleg is nu toch wel op zijn plaats. Zo weet je als je stopt en het kasteel eens goed bekijkt wat er zoal te begluren valt.

Ooit mocht dit feodaal landgoed deel uitmaken van het militair netwerk van de hertog van Brabant. Geen wonder dat dit kasteel heel sterk verbonden is met de brabantse traditie en de brabantse eigenheid. Eind jaren 80 was Diepensteyn nagenoeg verdwenen. Sinds 1989 is de brouwerij Palm eigenaar en begon de wederopbouw zeer snel. Dit kasteel is gelegen temidden verschillende vijvers. Op de imposante binnenkoer bevindt zich het koetshuis en de stoeterij. Wie een bezoek wil brengen, dit kan en kijk dan op de benedenverdieping waar je het trekpaardenmuseum treft. Terwijl de gewelfde kelder de geschiedenis van Diepensteyn en haar bewoners tentoonstelt.

Voor we lamzakken worden por ik je graag aan om terug op de motor te klimmen en meer noordoostwaarts te rijden. Langs wegen via veel draaien en keren om het echt nooit meer af te leren passeer je langs kasteel 3 Torens om dan onmiddellijk weer de mooie natuur in te duiken.

Voor de eerste keer steken we een drukke ader over om u snel weer in een oase van groen onder te dompelen. Zo leer je ontdekken hoe mooi het rijden is langs de verschillende kanalen die ons landje rijk is. Maar kort daarna merk je die Zenne op om dan weer bij een fijn plekje te komen.

Onderweg heb je nog een schilderachtig plaatje verscholen tussen het bos. Maar je herkent het zeker als je even opzij kijkt. Wie zou nu niet in deze molen willen wonen ? Ik alvast wel...

Een plaatsje waar je toch even moet stoppen is het sas van Boortmeerbeek, echt pittoresk.

Om daarna met beide voeten in de witloofstreek terecht te komen. Wist je wel dat deze plant heel lang gekend is. Horatius sprak over 'cichoreus' in de eerste eeuw voor Christus. Ook Rembert Dodoem had het in de 16de eeuw eveneens over 'cicoreye'. Volgens de volkse overlevering zou Jan Brammers landbouwer te Schaarbeek het eerste witloof rond 1830 gekweekt hebben. Hij bewaarde de wortelen in zijn kelder en bedekte ze met een beetje aarde. Toen hij na de revolutie terugkwam zag hij witte scheuten op deze wortelen. De teelt ontstond dus zeker in deze steek en waaide over naar Brussel. Het is hier dat de cultuuroverste van de Brusselse plantentuin zich verdienstelijk maakte door het ontwikkelen van de witte kopvormige plant, het huidige witloof.

Honger ? Het is stilaan tijd voor onze middagstop. Opnieuw kiezen voor een centrale post waar je lekker kan eten aan een zeer democratische prijs. Eén groot complex in Boortmeerbeek is op onze zondag volledig voor jullie.

Genoeg geleuter en terug de motor op en via kronkels en bochten, langsheen prachtige vergezichten loodsen we je naar Werchter.

Maar dit keer maken jullie de muziek. Via de Dijle bereik je dit mooie dorpje en deze oevers blijven we een tijdje strelen.

Want deze schitterende vallei brengt ons tot bij pater Damiaan. Hij werd geboren in 1840 om al in 1863 te vertrekken naar Hawaï. Hij verbleef als missionaris negen jaar in Hawaï om daarna te vertrekken naar Molokai. Hij hoorde vertellen over lepra en de schreinerende toestand van vele mensen. Het was toen 1873 toen hij vertrok richting Molokai. Damiaan wou melaatsen met alles helpen. Hij zorgde ervoor dat ze meer eten en betere kledij kregen. Hierdoor kregen de melaatsen eindelijk terug het gevoel dat ze meetelden. Na jarenlang vechten tegen de ziekte die hij onder de schijnwerpers bracht is hij gestorven op 15/04/1889.

Een museum speciaal voor deze vechter opgericht kan je een bezoekje brengen.

Maar daarna terug de ronkende motor op om terug te genieten van de Dijlevallei. Nu eens vertoevend op de linkeroever dan weer op de rechteroever. Zo gids ik jullie door het hambos langs het kanaal Leuven-Dijle.

Onderweg zie je nog een mooie molen, Molen van Dooren.

In de weerspiegeling van het water zie je ook het kasteel van Wilder opduiken. Een opmerkelijk stukje natuur, fraai en met veel stijl.

Dit kasteel, in classicistische stijl, werd in 1823 gebouwd omringd door een prachtig park met enkele zeer zeldzame boomsoorten. Momenteel is het kasteel bewoond door de familie Broqueville. De oude hoeve langs de dubbele platanendreef werd in 1990 omgebouwd tot een secretariaat en cafetaria voor de uitbating van een golfterrein van ongeveer 50 ha. Zin om een balletje te slaan in een uniek kader, 't is nu het moment.

Je waant je even in het zuiden om kort daarna langs het reservaat Torfbroek te snorren. Hier kan je een natuurwandeling maken in een zeldzaam kalkmoeras met een afwisseling van hoor landen, rietvelden, wilgenstruwelen, ezelbroek, enz.

Dit reservaat is een echte parel voor de regio Midden-Brabant, zo mooi zelfs dat het Europese aandacht geniet.

Via de hoeve met de drie torens en het kasteel de Ribaucourt trekken we wederom via het kanaal en de Westvaardijk richting verbrande brug. Wist je dat in 1577 de oorspronkelijk houten brug door het Spaanse garnizoen uit Vilvoorde werd afgebrand.

Wie even meer tijd heeft kan gerust later terugkomen om met de fiets of te voet de vierdorpenroute af te haspelen. Wondermooie ervaring om even stil te staan in deze toch wel drukke rand rond Brussel. En dat merk je als je even naar de lucht kijkt. De luchthaven is hier niet ver meer af.

Voor ons een mooi schouwspel om die ijzeren vogels te zien duiken. Via Kasteel ter Eiken snorren we terug over die oerlelijke A12 om je te loodsen naar de groen long rond Brussel. Via stemmige oude heerwegen en hun typische bestrating komen we stilaan terug naar ons vertrouwde Moerzeke om je warm te onthalen.